

Վ. Հ. ՀԱՄԱՐԱԺՈՒԹՅԱՆ

Ընթացիկ տարվա սեպտեմբերի 18-ին լրացավ ՀՍՍՌ ԳԱ պրեզիդենտ տիտղեմիրոս Վիկտոր Համազասպի Համբարձումյանի ծննդյան 50-ամյակը։ Սովետական Միության Գերագույն Սովետը այդ առթիվ պարգևատրեց նրան Լենինի շքանշանով։

Վ. Հ. ՀԱՄԱՐԱԺՈՒԹՅԱՆ

Վ. Հ. Համբարձումյանը Սովետական գիտության պաշտոնական գեմբերից մեկն է, որի գործունեությունը արդասավորել է սովետական և համաշխարհային գիտությունը։ Վ. Հ. Համբարձումյանի կենսագրության տարեթվերը բազմաթիվ չեն, բայց ամեն մեկը դրանցից նշանավորում է այդ մեծ գիտնականի համար մի նոր թռիչք գեպի առաջ։ Վ. Հ. Համբարձումյանի ընդունակությունները շատ վաղ են երևան եկել։ 16 տարեկան հասակում նա ավարտել է միջնակարգ դպրոցը։ 20 տարեկան՝ Լենինգրադի համալսարանը։ 1926 թ. նա սկսել է տպագրվել և իր ուսանողական տարիներին դարձել 10 գիտական աշխատությունների հեղինակ։ Դառնալով Լենինգրադի Պուլկովյան աստղադիտարանի ասպիրանտ

Վ. Հ. Համբարձումյանը լուրջ և խոր կերպով պրագմատիկ էր աստղագիտությանը, մաթեմատիկայով և մաթեմատիկական ֆիզիկայով: Վ. Հ. Համբարձումյանի այս տարիների և հետագայի աշխատությունները մաթեմատիկայի և ֆիզիկայի բնագավառում սկզբնավորել են նոր ուղղություններ, որոնք զարգացրել են նրա աշակերտները և մեծ արդյունքների հասել: Ատոմի կազմության, ճառագայթող միզամածությունների, ջերմաջերմ աստղերի ճառագումների և այլ հարցերի շուրջը գրված նրա աստղագիտական աշխատությունները դարձել են անկյունաքարեր բազմաթիվ հարցերի լուծման համար: Վ. Հ. Համբարձումյանի կողմից ստեղծվել է ֆլյուկտուացիայի տեսությունը, որ Գալակտիկայի ճառագայթման և կլանման պրոբլեմների լուծման մեջ խաղացել է մեծ դեր: 1941-43 թթ. Վ. Հ. Համբարձումյանն ստեղծել է պոտոր միջավայրում ճառագայթի ցրման օրիգինալ տեսություն, որը դարձավ հզոր միջոց արևի, աստղերի և մոլորակների մթնոլորտի ուսումնասիրության, ինչպես և աստրոֆիզիկայի և գեոֆիզիկայի շատ հարցեր լուծելու համար: Վ. Հ. Համբարձումյանն աստրոֆիզիկայի ձեռնարկի առաջին հեղինակն է: Իր գիտական գործունեության բոլոր փուլերում Վ. Հ. Համբարձումյանին հետաքրքրել են աստղերի և աստղային համակարգերի ծագման պրոբլեմները: Նրա հետազոտություններն այդ ուղղությամբ հանգեցրին նրան «աստղային ասոցիացիաների» հայտնագործմանը: Այդ հայտնագործումը, որն ընդունվեց ոչ միայն մեր երկրում, այլև նրա սահմաններից դուրս, մեծ դեր խաղաց աստրոֆիզիկայի զարգացման մեջ, փիլիսոփայական կարևոր հարցերի լուծման մեջ: Այդ հայտնագործումը հիմնավորեց մարքսիզմի այն հիշտ տեսակետը, որ աստղագոյացումները շարունակվում են, և մատերիան գտնվում է անընդհատ փոփոխության և կերպափոխման մեջ: Մեծ գիտնականի վաստակներն ընդունել են արժանահամայն աստրոֆիզիկայի խոշոր հիմնարկներն ու շկոյաները: Դրան իբրև ապացույց և իբրև հետևանք Վ. Հ. Համբարձումյանն ընտրված է արտասահմանյան մի շարք ակադեմիկոսների և գիտական ընկերությունների անդամ: Նա թղթակից անդամ է Ավստրիայի Գիտությունների ակադեմիայի, Բեռլինի գերմանական ԳԱ, Բելգիայի Թագավորական աստղագիտական ընկերության: Նա ընտրվել է Բոստոնի՝ Ամերիկյան Գիտությունների և Արվեստի ակադեմիայի պատվավոր անդամ, Անգլիական Թագավորական աստղագիտական ընկերության պատվավոր անդամ և Ամերիկյան աստղագիտական ընկերության պատվավոր անդամ: 1956 թ. շնորհվել է Ֆրանսիական աստղագիտական ընկերության Ժանսենի անվան մեդալ: Վ. Հ. Համբարձումյանը 1939 թ. ՍՍՄԿ ԳԱ թղթակից անդամ է, իսկ 1953 թ. իսկական անդամ: Իր ստեղծագործական ուղին եղել է անընդհատ առաջադիմող ուղի, որոնումների, հայտնագործությունների մի պայծառ ուղի, որով ընթանալով, նա իր հետ տարել է աշակերտների մեծ բազմություն: Վ. Հ. Համբարձումյանի հետազոտությունները, հատկապես աստրոֆիզիկայի բնագավառում, նպաստեցին այդ գիտության վերջնական ձևավորմանը, խորացմանը, նոր աստիճանի բարձրացրին Սովետական Միության աստրոֆիզիկան:

Սովետական Միության կառավարությունը, բարձր գնահատելով Վ. Հ. Համբարձումյանի ծառայությունները, պարգևատրել է նրան Լենինի երկու շքանշաններով:

Վ. Հ. Համբարձումյանը, մեծ գիտնական լինելով, նաև գիտական գործի մեծ կազմակերպիչ է: 1948 թ. նա նախաձեռնել է Բյուրականի աստղագիտա-

յանի կառուցման գործը և հաջողությամբ զուգահեռ երեքել: Ստեղծելով հետազոտողների տաղանդավոր կոլեկտիվ՝ Վ. Հ. Համբարձումյանը Բյուրականի Աստղադիտարանը դարձրել է աստրոֆիզիկայի համաշխարհային կենտրոններից մեկը: Բյուրականի Աստղադիտարանի կոլեկտիվի հետազոտություններն արդյունքները իր վրա են գրավում ամբողջ աշխարհի խոշոր մասնագետները ուշադրությունը: 1947 թ. Վ. Հ. Համբարձումյանը ընտրվել է ՀՍՍՌ ԳԱ պրեզիդենտ և անփոփոխ կերպով զլխավորում է գիտական այդ մեծ հաստատությունը մինչև այսօր: Համբարձումյանի պրեզիդենտության շրջանում հատկապես մեծ ծավալ ստացան կիրառական գիտությունները, բացի աստրոֆիզիկայից, լայն ծավալ ստացան մաթեմատիկայի, ֆիզիկայի և այլ գիտությունների զանազան մարզերի հետազոտությունները, հիմնադրվեց հաշվիչ մեքենաների կենտրոն և այլն:

Վ. Հ. Համբարձումյանը առանձին ուշադրությամբ և սիրով է զբաղվում հասարակական գիտությունների զարգացման գործով: Վ. Հ. Համբարձումյանի անմիջական հոգատարության հետևանքով մեր բաժանմունքը, որը հիմնադրվելու ժամանակ ուներ ընդամենը 3 ինստիտուտ, այժմ հարստացել է նոր ինստիտուտներով և այլ հաստատություններով: Հիմնադրվել և գործում են Տնտեսագիտության և Արվեստի ինստիտուտները, ստեղծվել են Փիլիսոփայության և Արևելագիտության ինքնուրույն սեկտորներ, ծավալվել է Պետական պատմական թանգարանը, հիմնադրվել է Գրականության և արվեստի թանգարանը, ընդարձակվել են իրենց գործունեությունը լեզվի, Պատմության, Հայ գրականության ինստիտուտները: ՀՍՍՌ ԳԱ Հասարակական գիտությունների բաժանմունքը այժմ դարձել է հայագիտության խոշոր կենտրոն: Ընդարձակ ծավալ են ստացել հայագիտական հրատարակությունները և հայագիտական զանազան հարցերին նվիրված մենագրությունները:

Մեծ ծավալ են ստացել հնագիտական հետազոտությունները և պեղումները, որոնք մեր ժողովրդի պատմության համար լավագույն փաստեր ու նյութական կուլտուրայի պեղածխոս մնացորդներն են մատակարարում: Դվինի, Գառնիի, Կարմիր բլուրի և Արինքերդի պեղումները միութենական արժեք ներկայացնող ձեռնարկումներ են, որոնց ծավալման ղործում մեծ դեր է խաղացել մեր պրեզիդենտը:

Չենք ուզում ավելի ասել, բայց նշում ենք, որ դժվար է գերազնահատել Վ. Հ. Համբարձումյանի գիտական և կազմակերպչական ծառայությունները:

Վ. Հ. Համբարձումյանն ունի բազմաթիվ գովարժան բարեմասնություններ, այդ թվում անչափ համեստություն և նվիրվածություն իր Սովետական հայրենիքին և իր ժողովրդին, որոնց նվիրաբերում է նա իր լայնածավալ տաղանդը: 1947 թ. Համբարձումյանին մեր ժողովուրդն ընտրել է ՀՍՍՌ Գերագույն Սովետի ղեկավարաւտ, իսկ 1953 թ. սկսած՝ ՍՍՌ Միության Գերագույն Սովետի ղեկավարաւտ: Վ. Հ. Համբարձումյանը մեծ հոգատարություն է ցուցաբերում գիտությունը մասսաների սեփականությունը դարձնելու գործում, նա զլխավորում է Գիտական և քաղաքական գիտելիքների տարածման ռեկերությունը նրա սկզբնավորման օրից: Քիչ ենք խոսել Վ. Հ. Համբարձումյանի ղործունեության և ծառայությունների մասին, որովհետև ստիպված ենք ևղել խնայել նրա համեստությունը: Լյս անգամ էլ իր պանծալի 50-ամյակի առիթով խոսում ենք զսպված՝ հաշվի առնելով նույն պատճառը: Սակայն լիաձայն և լիասիրտ պիտի ասենք, որ նա սովետական լավագույն գիտնական

տիպար է, որի վարքից, բարքից, աշխատասիրությունից, համեստությունից և հայրենանվեր գործունեությունից շատ բան ունի սովորելու Ակադեմիայի ամեն մի աշխատակից՝ կրտսեր, ավագ, թե ակադեմիկոս: Վ. Հ. Համբար-Աումյանն իր ուժերի ծաղկման գագաթնակետին է, դեռ շատ բան է սպասում նրանից մեր Սովետական հայրենիքը:

Հայկական ՍՍՌ ԴԱ համարակալուն գիտությունների բաժանմունքն իր բոլոր հիմնարկների աշխատակիցներով սիրո և գովասանքի ջերմաչեբմ ողջունն է հղում արժանավոր պրեզիդենտին՝ նրա ծննդյան հիսնամյակի առթիվ և ցանկանում թանկագին հոբելյարին է՛լ ավելի մեծ եռանդ, տաղանդի է՛լ ավելի մեծ ծաղկում ու փթթում ի բարօրություն և ի սպաս Սովետական հայրենիքին և սովետական գիտությանը: